

SAMENVATTING

104218 - Vereenvoudigde behandeling; kennelijk niet ontvankelijk; BVE

Werknemer heeft gedurende 19 jaar een tijdelijke benoeming gehad van tenminste 0.1 fte, bovenop zijn vaste volledige dienstverband. Werkgever heeft bij brief van 29 mei 2008 meegedeeld dat de tijdelijke uitbreiding van het dienstverband per 1 augustus 2008 van rechtswege kwam te vervallen. Daartegen is beroep ingesteld bij beroepschrift van 15 juni 2009.

De gevolgen van de bewuste keuze om niet binnen de beroepstermijn of zo spoedig mogelijk als kon worden verwacht beroep in te stellen - werknemer wilde de goede verstandhouding niet schaden - komen voor rekening en risico van de appellant. De Voorzitter merkt ten overvloede op dat de Commissie in eerdere uitspraken reeds heeft geoordeeld dat overuren op grond van artikel H-23 CAO-BVE alleen tijdelijk kunnen zijn en dus ook niet na drie jaar vast worden. Beroep kennelijk niet ontvankelijk.

UITSPRAAK IN VEREENVOUDIGDE BEHANDELING

in het geding tussen:

A, wonende te B, appellant, hierna te noemen A
gemachtigde: F

en

het College van Bestuur van het ROC D, gevestigd te E, verweerder, hierna te noemen de werkgever

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift met bijlagen van 15 juni 2009, ingekomen op 17 juni 2006 en aangevuld bij brief met bijlagen van 30 juni 2009, heeft A beroep ingesteld tegen een brief van de werkgever d.d. 29 mei 2008, inhoudende de mededeling dat de tijdelijke uitbreiding van het dienstverband van A per 1 augustus 2008 van rechtswege komt te vervallen.

2. DE FEITEN

A is vanaf 1 augustus 1989 als docent werkzaam voor de werkgever. Tot 2000 verrichtte A zijn werkzaamheden naast zijn functie bij een andere instelling, daarna is hij volledig in dienst getreden bij de werkgever en verrichtte daarnaast op basis van een jaarlijks verlengde tijdelijke benoeming extra werkzaamheden (overuren). Op het dienstverband is van toepassing de CAO-BVE.

Bij brief van 29 mei 2008 heeft de werkgever A medegedeeld dat de tijdelijke uitbreiding per 1 augustus 2008 kwam te vervallen en dat het management bij gebleken behoefte en indien de bedrijfsomstandigheden het zouden toelaten graag weer een beroep op hem zou doen. In een e-mail van 10 september 2008 aan zijn leidinggevende heeft A vragen gesteld bij de gang van zaken rondom het beëindigen van zijn overuren.

Daarop heeft zich een verdere e-mailcorrespondentie ontwikkeld die niet heeft geleid tot een oplossing. Bij schrijven van 13 december 2008 heeft de gemachtigde van A zich schriftelijk tot de werkgever gewend met het verzoek om een afbouwregeling te treffen voor de overuren. Op 13 maart 2009 heeft daarover nog overleg plaatsgevonden tussen partijen, hetgeen evenmin tot een oplossing heeft geleid. Daarop heeft A bij schrijven van 15 juni 2009 beroep ingesteld tegen de brief van de werkgever van 29 mei 2008.

3. **STANDPUNT APPELLANT**

A stelt dat hij gedurende 19 jaar een tijdelijke benoeming heeft gehad van tenminste 0.1 fte, bovenop zijn vaste volledige dienstverband, eerst bij een andere onderwijsinstelling, sinds 2000 bij de werkgever. Door dit tijdsverloop en op grond van artikel 7:668a lid 1 BW, de CAO BVE en jurisprudentie dient de uitbreiding aangemerkt te worden als een duurovereenkomst welke niet zonder meer door de werkgever kon worden beëindigd. A heeft eerst bij schrijven van 15 juni 2009 beroep ingesteld omdat er tot die tijd overleg plaatsvond en hij de overigens goede verstandhouding met de werkgever niet wilde verstoren.

4. **OVERWEGINGEN VAN DE VOORZITTER**

De ontvankelijkheid van het beroep

Aangezien A gemotiveerd stelt dat er sprake is van een beëindigingshandeling als genoemd in artikel 4.1.5 lid 1 WEB, is de Commissie bevoegd kennis te nemen van het beroep.

Ingevolge artikel 10 van het Beroepsreglement van de Commissie, kan de Voorzitter onmiddellijk uitspraak doen indien hij van oordeel is dat de Commissie kennelijk onbevoegd is of het beroep kennelijk niet-ontvankelijk dan wel kennelijk ongegrond is.

De Voorzitter van de Commissie heeft geoordeeld dat het beroep zich leent voor vereenvoudigde behandeling als bedoeld in artikel 10 van het Beroepsreglement van de Commissie en zal daarom onmiddellijk uitspraak doen.

De Voorzitter zal in het midden laten of de brief van de werkgever van 29 mei 2008 als een voor beroep vatbare beslissing als genoemd in artikel 4.1.5 lid 1 WEB kan worden aangemerkt. Daarbij merkt de Voorzitter wel op dat de Commissie in eerdere uitspraken reeds heeft geoordeeld dat overuren op grond van artikel H-23 CAO-BVE alleen tijdelijk kunnen zijn en dus ook niet na drie jaar vast worden.

Op grond van artikel 8 lid 5 Reglement van de Commissie dient het beroepschrift te worden ingediend bij de voorzitter van de commissie binnen zes weken, gerekend vanaf de dag na die waarop het besluit van de werkgever waartegen het beroep wordt ingesteld, aan appellant is verzonden.

Op grond van art. 9 lid 2 van het Beroepsreglement van de Commissie, laat de Commissie niet-ontvankelijkverklaring wegens termijnoverschrijding achterwege indien de appellant aantoont dat hij het beroep heeft ingesteld, zo spoedig mogelijk als redelijkerwijze verlangd kon worden.

De bestreden beslissing dateert van 29 mei 2008. Uitgaande van verzending van de brief op 29 mei 2008, is de beroepstermijn gaan lopen op 30 mei 2008 om te eindigen op 10 juli 2008. Het beroepschrift d.d. 15 juni 2009 is door de Commissie ontvangen op 18 juni 2009. Derhalve is de beroepstermijn overschreden met ruim elf maanden.

In de bestreden beslissing is de mogelijkheid van beroep bij de Commissie niet vermeld. Dit kan reden zijn om te oordelen dat het overschrijden van de beroepstermijn verschoonbaar is. Te dien aanzien heeft A verklaard dat hij niet eerder beroep heeft ingesteld omdat er nog overleg gaande was en hij de goede verstandhouding met de werkgever niet wilde verstoren. Naar het oordeel van de Voorzitter dienen de gevolgen van deze bewuste keuze om niet binnen de beroepstermijn of zo spoedig mogelijk als kon worden verwacht beroep in te stellen voor rekening en risico van A te komen. Tenminste na het inschakelen van een juridisch adviseur, hetgeen in ieder geval in december 2008 heeft plaatsgevonden, had A, desgewenst op nader aan te voeren gronden, beroep dienen in te stellen om zo een verdere overschrijding van de beroepstermijn te voorkomen.

De Voorzitter zal het beroep wegens niet verschoonbare overschrijding van de beroepstermijn kennelijk niet-ontvankelijk verklaren.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Voorzitter het beroep kennelijk niet-ontvankelijk.

Aldus gedaan te Utrecht op 9 juli 2009 door prof. mr. L.H. van den Heuvel, voorzitter in aanwezigheid van mr. M. Smulders, secretaris en bij diens afwezigheid getekend door mr. J.A. Breunesse, secretaris.

prof. mr. L.H. van den Heuvel
voorzitter

mr. J.A. Breunesse
secretaris

Tegen de uitspraak van de Voorzitter kan de werknemer op grond van artikel 10 lid 3 Reglement van de Commissie binnen veertien dagen na de dag waarop de uitspraak hem/haar is toegezonden, verzet doen bij de Commissie. Het verzet wordt gedaan bij een met redenen omkleed ondertekend geschrift.